

Απόστολος Λ. Πιερρής

ΟΧΙ!

Ο Θρίαμβος του Ελληνισμού

και

ο Εξευτελισμός των Γραικύλων

Το Δράμα της Ελλάδας συνεχίζεται. Αλλά ο χρόνος πυκνώνει συνεχώς περισσότερο. Η Δίνη εντείνεται. Το Όμοιο πάει στο όμοιο. Οι Έλληνες συνερχόμαστε στον Ελληνισμό – και οι Γραικύλοι μαζί στο Κατεστημένο εκτίθενται ανεπανόρθωτα. Πλησιάζουμε το σημείο ανακρουστάλλωσης. **Η Νέα Αρχή έρχεται.**

Και να λοιπόν αποδεδειγμένο με την άμεση Δημοκρατία του Δημοψηφίσματος το μεγαλείο του Λαού των Ελλήνων απέναντι στο άθλιο Καθεστώς των κατεστημένων Γραικύλων.

Και να ταυτοχρόνως η τιποτένια ασυδοσία των Εθελόδουλων Γραικύλων του πολιτικού συστήματος: μαζεύτηκαν ευθύς το άλλο πρωί για να φαλκιδεύσουν ξεδιάντροπα το καθαρό μήνυμα του Δημοψηφίσματος. Εξαπατούν προκλητικά τον Ελληνικό Λαό μια μέρα μετά τη θριαμβευτική ετυμηγορία του. Αυτή η ύβρις δεν θα περάσει. Αυτή θα τους ξεκάνει τους Γραικύλους του Καθεστώτος.

Οι Έλληνες μιλήσαμε. Αλλά οι Γραικύλοι επιμένουν. Και η ελπίδα του Λαού μας πέφτει και ακουμπάει όχι στο Καθεστώς της Φαυλοκρατίας, ούτε στην Ευρωπαϊκή παρακμιακή παρέα, αλλά στον Γερμανικό Ηρωϊσμό, τόσο διαφορετικά υψηλό από τον Ελληνικό ώστε να αλληλοκαταλαβαινόμαστε.

Δεν υπάρχει μεγαλύτερη αντίθεση στα ανθρώπινα από το υπερήφανο ΟΧΙ του Ελληνικού Λαού την Κυριακή και την ταπεινή εθελοδοουλία του πολιτικού κατεστημένου τη Δευτέρα.

Ήδη το βράδυ της Νίκης ο Πρωθυπουργός του Καθεστώτος των εθελόδουλων άλλαξε το ΟΧΙ του Λαού στο δικό του επαίσχυντο ΝΑΙ ΣΕ ΟΛΑ. Η ντροπή του πραξικοπήματος θα τον συντρίψει. Οι εθελόδουλοι μάλιστα είχαν το υβριστικό θράσος να (παρ)ερμηνεύσουν την καθαρή και δυνατή, την μεγαλόπρεπη φωνή μας.

Είχαν το θράσος οι πολιτικοί νάνοι να «ερμηνεύσουν» την ετυμηγορία του Λαού. Ότι «δεν συνιστά εντολή ρήξης αλλά συνέχισης και ενίσχυσης της προσπάθειας για την επίτευξη μιας κοινωνικώς δίκαιης και οικονομικώς βιώσιμης συμφωνίας». Η διατύπωση αν μεν εννοηθεί επί λέξει

είναι απολύτως ορθή όπως θα δείτε παρακάτω. Αν όμως της δοθεί η συνήθης ερμηνεία του πολιτικού και δημοσιογραφικού Κατεστημένου αποτελεί πασιφανές παράδειγμα της εξαπάτησης και τρομοκράτησης του Λαού που επιχειρεί το Καθεστώς ακριβώς δια του πολιτικού συστήματος και των κύριων ΜΜΕ. Διαδίδουν ότι το εναλλακτικό σενάριο από μια συμφωνία ντροπής είναι η ρήξη και η άτακτη έξοδος από το Ευρώ. Θα επανέλθω παρακάτω σε αυτήν την απάτη.

Ο Λαός των Ελλήνων είπε ΟΧΙ. Οι αδυνατότεροι παρασύρθηκαν. Το ίδιο με εμάς πιστεύουν αλλά λύγισαν υπό την τρομακτική πίεση που υπέστησαν. Είναι δικοί μας και αυτοί, ασθενέστεροι Έλληνες. Μόνο το Καθεστώς των Γραικύλων είναι ξένο σώμα. Η ενότητα του Ελληνικού Λαού οικοδομείται πάνω στο ΟΧΙ, - όχι σε γελοίους, ποταπούς «συμβιβασμούς» βρωμιάς.

Ο Λαός έχει Φως και εκπέμπει Φως. Το Κατεστημένο των Γραικύλων κολυμπάει στο Ψεύδος, στο Σκότος, στο Μη Ον. Η σκιά και η θολούρα είναι συνυφασμένη με το Είναι τους. Κοροϊδεύουν τους πάντες, Λαό, ξένους, εαυτούς και αλλήλους, όχι από πονηριά αλλά γιατί το ψεύδος και η ασχήμια είναι ο εαυτός τους. Απλά είναι παράσιτα. Γι αυτό μοχθούν πάση θυσία να συντηρούν κάθε σάπια κατάσταση.

Ο Λαός μίλησε. Και η Κυβέρνηση του Καθεστώτος προτείνει την Τρίτη στην Ευρωζώνη μια τροποποίηση αυτού που ο Λαός απέρριψε. Και της ζητείται ένα βαρύ πολυετές Μνημόνιο τελεσιγραφικά εντός της εβδομάδος. Σωστά βέβαια από την μεριά της Γερμανίας και της Ευρωζώνης. Στόχος, Στρατηγική και Τακτική της προτελευταίας Κυβέρνησης του Καθεστώτος ήταν η κοροϊδία.

Της τελευταίας ήσαν παιδαριώδη κολπάκια τεχνητής θολούρας. Τώρα βγαίνει ο λογαριασμός: ή μετέχεις στο κλαμπ με τους βαρείς όρους του φυσικά, ή στήνεις το δικό σου μαγαζί.

Και η Κυβέρνηση θέλει να ρίξει την χώρα στα πόδια, στα τέσσερα. Να δεχθεί πρόγραμμα πάρα πολύ βαρύτερο και μακρύτερο από αυτό που απέρριψε ο Λαός στο Δημοψήφισμα. Η χυδαιότητα του Καθεστώτος είναι γελοία. Η προσβολή ανυπόφορη. Η Κυβέρνηση διαπράττει άθλιο έγκλημα κατά του Λαού και της Χώρας. Οι Γραικύλοι της Εθελοδουλείας νομίζουν ότι δεσμεύουν την Κοινωνία των Ελλήνων. Θα δρέψουν ό,τι επιφυλάχθηκε στους προδότες της Συνόδου της Φλωρεντίας. Κατάρες και ακύρωση.

Το Καθεστώς της Φαυλοκρατίας και το πολιτικό τσίρκο του Κατεστημένου των Σαλτιμπάγκων στη χώρα μας έχει καταστρέψει την Ελλάδα και την οδηγεί σε άτακτες κινήσεις και χαοτικές εξελίξεις.

Το βασικό ψεύδος στο οποίο στηρίζουν οι Γραικύλοι την τρομοκρατία τους είναι το ψευδοδίλλημα ή Υποταγή ή Χάος. Αλλά αφενός χαοτικές διαδικασίες θα προκύψουν αν το Δουλικό Καθεστώς εξακολουθεί την επιδεινούμενη, υβριστική συμπεριφορά προς το βίωμα και την εκπεφρασμένη βούληση του Ελληνικού Λαού, και από την άλλη μεριά αφετέρου μια έξοδος από το Ευρώ μπορεί βεβαίως να γίνει συντεταγμένα και επωφελώς, ιδίως σε στενή συνεννόηση με τη Γερμανία. Τη Γερμανία η έξοδος της χώρας μας την διευκολύνει και την Ελλάδα την συμφέρει. Πρόκειται για ιδεώδη περίπτωση win-win ρύθμισης.

Ποια ρήξη;

Δηλαδή υπάρχει και συναινετική διαδικασία χωρισμού. Μια συμφωνία εξόδου από το Ευρώ όχι μόνο δεν θα συνιστούσε ρήξη, αλλά αντιθέτως θα απηχούσε τα ζωτικά πια συμφέροντα τόσο της υγιούς, μη ιδεοληπτικής, Ευρώπης όσο και του δικού μας συστήματος.

Ποια ρήξη;

Η Γερμανία θα ανακουφιζόταν με την έξοδο της Ελλάδας από το Ευρώ. Αυτό συμφέρει και εμάς.

Ποια ρήξη;

Το Δημοψήφισμα της 5ης Ιουλίου είναι Μέγα Συνταρακτικό Γεγονός. Αποτελεί Επαναστατική Πράξη, Πράξη Ελευθερίας, που δημιουργεί τη βάση για Νέα Αρχή. Η Ελλάδα δεν είναι πλέον η ίδια με την προ-επαναστατική χώρα. Ο Λαός διακήρυξε την ανεξαρτησία του. Η Διακήρυξη της 5ης Ιουλίου διατρανώνει την Ελληνική Απελευθέρωση από τα δεσμά του Καθεστώτος.

Το νόημα του Δημοψηφίσματος είναι πολυδιάστατο.

Πρώτα και πάνω από όλα, το ΟΧΙ ήταν ένα βροντερό όχι στην αλλοτρίωση. Στον πνευματικό και καλλιτεχνικό ετεροπροσδιορισμό μας, στον πολιτισμικό Ευρωπαϊσμό.

Ύστερα, ο Λαός είπε ΟΧΙ στο Κατεστημένο της Χώρας. Βροντοφώναξε ότι αυτό δεν τον εκφράζει. Ότι παραποιεί την ταυτότητά του.

Ο Λαός είναι Έλληνες. Το Καθεστώς των Κατεστημένων Ηγετικών Ομάδων Γραικύλοι.

Στο Δημοψήφισμα από τη μια μεριά ήταν η Κοινωνία. Από την άλλη το ΝεοΕλληνικό Κατεστημένο. Η Κοινωνία έμενε σιωπηλή. Λαλούσαν κρώζοντας οι Γραικύλοι του πολιτικού συστήματος, των

συστημικών Μέσων Μαζικής Απάτης, των ακαδημαϊκών, πνευματικών, καλλιτεχνικών συντεχνιών, της οικονομικής ολιγαρχίας, ακόμη επιστρατεύτηκε και ως αρχιερέας του Ευρωπαϊστικού αφελληνισμού ο Αρχιεπίσκοπος της Εκκλησίας.

Δεύτερη λοιπόν διάσταση: το Δημοψήφισμα διαχώρισε Έλληνες από Γραικύλους. Αφ' ενός μισοί Έλληνες αρνήθηκαν συμμετοχή αποδοκιμάζοντας συλλήβδην το Καθεστώς σε όλες τις ύπουλες πολιτικές παραλλαγές του. Μετά, συντριπτική ήταν η νίκη του ΟΧΙ. Οι Έλληνες αντιστάθηκαν στις επιταγές των Ξένων, στις εκκλήσεις και τις απειλές των Εθελόδουλων των εντόπιων ηγεσιών, στην τρομοκρατία θεσμικών αλλοεθνών και εγχώριων τραμπούκων της εξουσίας, στον εμετικό καταιγισμό παραπληροφόρησης και εξαπάτησης των επίσημων ΜΜΕ, στην οικονομική στενότητα, στην χρηματοπιστωτική έρημο: αντιστάθηκαν, με μόνο το ένστικτο του Ελληνικού βιώματος οδηγό και χωρίς Ελληνικό Λόγο του Όντος, στην κραιπάλη της πονηρίας των πανούργων Γραικύλων που είχαν τα όπλα της «διαφωτισμένης λογικής».

Μερικοί του Λαού παρασύρθηκαν από τις Σειρήνες ή πτοήθηκαν από τις Άρπυιες Γραικύλων και παρακμιακών Ευρωπαίων και έδωσαν ομολογία εξευτελιστικής υποδούλωσης. Είναι αδυναμία και δειλία, αλλά δεν είναι προδοσία. Οι ίδιοι θα διορθώσουν την εξαπάτησή τους στην επόμενη περίπτωση αν κληθούν.

Τρίτη διάσταση: ο Λαός είπε ΟΧΙ σε μια νοσηρή κατάσταση. Η χώρα, γενικά ως προς τον ίδιο χαρακτήρα του Έλληνα και τα σύμφυτα συγκριτικά πλεονεκτήματά του, ειδικά δε ως προς τις κρατούσες συνθήκες (υπ)ανάπτυξής της, δεν ταιριάζει στη Νομισματική Ένωση του Ευρώ. Η απάτη για την συμμετοχή της χώρας στην Ευρωζώνη, η ανεύθυνη εν συνεχεία διαχείριση της ένταξης εκ μέρους των ηγετικών πολιτικών ομάδων και η βαθιά αποτυχία που το

λάθος και η κακή πολιτική προκάλεσαν μόλις παρουσιάσθηκε παγκόσμιος καταλύτης (η διεθνής χρηματοπιστωτική κρίση), δημιούργησαν συσσωρευτική δυναμική αποσταθεροποίησης που έχει πλέον ξεσπάσει καταιγιστικά. Το Καθεστώς των Γραικύλων απάντησε στην πρόκληση με μια και μόνη «στρατηγική»: αντί παντός όρου και με κάθε θυσία διατήρηση της χώρας στην Ευρωζώνη. Πρόκειται για έναν εφιαλτικό οικονομικό ανορθολογισμό διαπραττόμενο υπέρ της ΝεοΕλληνικής ολιγαρχίας και της Ευρωπαϊστικής ιδεοληψίας.

Σε αυτήν την πολιτική της πάσης θυσίας συμμετοχής της Ελλάδας σε μια οικονομικά ακατάλληλη και βλαπτική νομισματική ένωση, ο Λαός λέει ΟΧΙ με το Δημοψήφισμα. Κατά συνέπεια ζητά μια δημιουργική, καινοτόμο, ριζοσπαστική στρατηγική που δεν κάνει από το Ευρώ μια Ιερή Αγελάδα παρά το κρατεί αυτό που είναι, ένα πρακτικό εργαλείο συγκεκριμένης νομισματικής τάξης, χρήσιμο ή βλαπτικό αναλόγως της φύσης, δομών και απόδοσης ενός δεδομένου οικονομικού συστήματος.

Στο Δημοψήφισμα, απορρίπτοντας τους χειρισμούς και τις συμφωνίες και τα μνημόνια για την αντιμετώπιση της κρίσης που έγιναν τα τελευταία 5 χρόνια από το Καθεστώς της Χώρας δια των υπηρετικών Κυβερνήσεών του, ο Λαός καταδίκασε την Ιδεολογοποίηση του Ευρώ σε Ευρωπαϊκό Κεκτημένο. Επανέφερε το ζήτημα στην πρέπουσα σφαίρα της πρακτικής οικονομικής πολιτικής. Το Ευρώ προφανώς δεν έχει τίποτε να κάνει με την ταυτότητα του Έλληνα. Έχει να κάνει με την ωφελιμότητά του ή όχι στην οικονομική του δραστηριότητα.

Και τέλος, τέταρτον, το ΟΧΙ του Λαού σημαίνει οριστική αποδοκιμασία κάθε συμφωνίας παρόμοιας στις αρχές και την εξειδίκευσή τους προς το τελεσίγραφο του Eurogroup που ετέθη στην κρίση του Ελληνικού Λαού και αποφασιστικά απορρίφθηκε. Δεν έχει απολύτως

καμιά σημασία αν το σχέδιο ήταν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων ή δεν ήταν, ποιος το πρότεινε ή δεν το πρότεινε, αν τροποποιήθηκε ή δεν τροποποιήθηκε. Τέτοιο είδους σχέδιο απορρίφθηκε πανηγυρικά, όποιος και να το προτείνει, όποιος και να το τροποποιήσει, ή επικαιροποιήσει! Πολύ περισσότερο τώρα που απαιτείται για το νέο πολυχρόνιο Μνημόνιο σκληρότερη πειθαρχία και βαρύτερα μέτρα. Αν η τωρινή Κυβέρνηση του Καθεστώτος προβεί σε τέτοια ή χειρότερη αποτροπιαστική συμφωνία με τους Εταίρους, τότε διαπράττει έγκλημα προσβολής της Μεγαλειότητας του Λαού.

Το Καθεστώς των Γραικύλων δεν έχει ουσιαστική σχέση με τον Ελληνισμό. Ορίζονται από τον Πιθηκισμό της Ευρώπης. Γι αυτό είναι εθελόδουλοι της Ευρώπης. Γιατί μη όντας Έλληνες δεν είναι υπερήφανοι για τον εαυτό τους. Είναι κομπλεξικοί προς τους Ευρωπαίους. Χωρίς την υποτέλεια στην Ευρώπη δεν ξέρουν πώς να σταθούν στα πόδια τους. Αισθάνονται πως μεγαλώνουν πιθηκίζοντας Ευρώπη και παίρνουν πόζες σαν Ευρωπαίοι κοιτάζοντας ζωντανούς λαούς δίπλα και μακριά. Γίνονται γελοίοι με τα καμώματά τους.

Το θεμελιώδες πρόβλημα του ΝεοΕλληνισμού είναι βαθύτατα πολιτισμικό. Και η λύση του μία: Νέα Αρχή αναβαπτισμού στον Ελληνισμό.

Το βασικό πολιτιστικό ταπείνωμα αλλοτρίωσης εκφράζεται με ένα σωρό παράγωγες φαντασιοπληξίες.

Το Ηγετικό Κατεστημένο των Πιθήκων του Ευρωπαϊσμού έχει ιδεοληψία με το Ευρώ. Ένα πρακτικό θέμα το μετατρέπει σε θρησκευτικό σύμβολο. Αρπάζεται από αυτό προκαλώντας θρησκευτικό πόλεμο για να καλύψει την απίστευτη ανικανότητά του. Σπρώχνει για την αποδοχή ενός χειρότερου Μνημονίου.

Τα ψεύδη και η θολούρα του Κατεστημένου Καθεστώτος καλύπτουν με το σκοτάδι τους τον φωτεινό ουρανό της πατρίδας μας. Μιλώ τώρα για πρακτικά ζητήματα, όχι για πολιτισμικά. Ανέφερα ένα – το χάος της εξόδου από το Ευρώ, χάος που αυτοί προετοιμάζουν. Έχω ξαναγράψει. **Το Καθεστώς απειλεί τους Ευρωπαίους με το Χάος, όχι το δικό τους αλλά το δικό μας. Δεν κάνει τίποτε για να προετοιμάσει τη μόνη λογική λύση του δράματος Ελλάδας και Ευρώπης: συνεννοημένη και αμοιβαία επωφέλης αποχώρηση από τον ζουρλομανδύα της Ευρωζώνης.**

Το άλλο μέγα ψεύδος αυτού του είδους είναι αυτό που αφορά στο ΔΝΤ. Το ΔΝΤ είναι ένας οργανισμός με μερικά δομικά σφάλματα, προερχόμενα από την παλαιά σύστασή του, την οποία όμως θα διορθώσει προσαρμόζοντάς την στην παρούσα ροπή του ανύσματος της ιστορίας. **Παρ' όλα αυτά συνιστά έναν οργανισμό με δυο σπουδαία χαρακτηριστικά: παγκόσμιο βεληνεκές και συντονισμό προς τις ιστορικές εξελίξεις της γόνιμης εποχής μας.** Δεν είναι ένας οπισθοδρομικός μηχανισμός που αναζητά ανανεωτικό ρυθμό στα αντιδραστικά χαρακτηριστικά του, όπως είναι η Ευρωζώνη.

Το ΔΝΤ καλύπτει το παγκόσμιο σύστημα περιλαμβάνοντας ανεπτυγμένα κράτη, τα ραγδαία ανερχόμενα μέρη, τις χώρες σε μεταβατικό στάδιο προσαρμογής. Είναι ένας ζωντανός οργανισμός. Η πείρα του με διαφορετικού είδους οικονομίες ή με οικονομικά συστήματα σε διαφορετικό στάδιο ανάπτυξης, είναι τεράστια, ιδίως σε προβληματικές περιπτώσεις δομικών δυσλειτουργιών. Διαθέτει τεράστιες δεξαμενές οικονομικής θεωρίας και πρακτικής οικονομικής πολιτικής σε κάθε είδους περιβάλλοντα. Και τα συμφέροντα που εκφράζονται εκεί είναι αντιπροσωπευτικά κάθε περιφέρειας και τάσης του οικουμενικού συστήματος, από τις ΗΠΑ

μέχρι τη Χιλή, από την Κίνα μέχρι την Αλβανία, τις Ινδίες και τη Ρωσία, μέχρι τη Γερμανία και τη Δανία, από την Αυστραλία μέχρι τη Νιγηρία.

Η Ελλάδα δεν θα είναι μόνη της εκτός Ευρώ. Αντιθέτως θα έχει τη βοήθεια του ΔΝΤ στο πλαίσιο του ζωντανού παγκόσμιου οικονομικού συστήματος, και όχι μέσα στο αρτηριοσκληρωτικό και θνησιγενές, όπως έχει, Ευρωζωνικό σύστημα. Και βεβαίως θα παραμείνει εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ένα μικρό δείγμα του τι εννοώ είναι ότι το ΔΝΤ είχε πάντοτε, και έχει τη σωστή αντίληψη: **το Ελληνικό δημόσιο χρέος δεν είναι βιώσιμο. Κανένα πρόγραμμα λιτότητας ή αναπτυξιακό πακέτο δεν μπορεί να σηκώσει αυτό το βάρος χωρίς σεισάχθεια, χρεωκοπία. Και εννοώ πραγματική χρεωκοπία, όχι αστειότητες περί αναδιάρθρωσης χρέους, που μόνο αυξάνουν την επιβάρυνση.** Και φυσικά εκτός Ευρώ η Ελλάδα θα μπορεί να αναπτύξει πραγματικές δημιουργικές θετικές σχέσεις με τους BRICS.

Πολιτισμικά και γεωπολιτικά θεμελιώδη συγκλίνουν στο ζωτικό εθνικό συμφέρον Ελλάδας εκτός Ευρωπαϊσμού και Ευρωζώνης. Το ίδιο συμβαίνει και με την οικονομική διάσταση του εθνικού ζητήματος.

Δυο είναι οι δρόμοι. Ένας, Ελλάδα με το δικό της νόμισμα και μεταρρυθμίσεις που θα απελευθερώσουν το δυναμικό του Έλληνα. Ο άλλος, μια χώρα των Γραικύλων εθελόδουλων, με το Ευρώ και την ολιγαρχία.

Ο δεύτερος δρόμος, όπως η οδός του Μη-Όντος κατά Παρμενίδα, δεν υπάρχει πραγματικά. Δηλαδή η χώρα που θα πάει κατά κει θα μπει σε κατάσταση ασταθούς ισορροπίας με

ανεξέλεγκτες συνέπειες εσωτερικών εκρήξεων. Τρίτος δρόμος νοσηρών συμβιβασμών (οι «πονηροί»!) είναι η χειρότερη εκδοχή, σαν τη σύγχυση μεταξύ όντος κα μη-όντος, αλήθειας και ψεύδους, πραγματικότητας και φαντασίας.

Πραγματικές μεταρρυθμίσεις στη χώρα ξεκινάνε από τη διάλυση της ολιγαρχίας. Δεν αφορούν στην εξουθένωση της μέσης τάξης ή τον στραγγαλισμό των εργαζόμενων.

Ριζοσπαστικές Μεταρρυθμίσεις στην Ελλάδα δεν έγιναν υπό το σύστημα των πακτωλών του χρήματος με το ευρώ.

Γιατί;

Ριζοσπαστικές Μεταρρυθμίσεις στην Ελλάδα δεν έγιναν υπό το σύστημα της κρίσης τα τελευταία πέντε χρόνια.

Γιατί;

Γιατί το Καθεστώς της Χώρας εδράζεται σε μια ανίκανη στενή ολιγαρχία με φεουδαρχική δομή του υπόλοιπου συστήματος. Όσο ανάπτυξη θα πει βασικά άχρηστοι δρόμοι με τον εθνικό κατασκευαστή κ.ο.κ. για τους άλλους τομείς, η χώρα σε περίοδο είτε παχέων είτε ισχνών αγελάδων θα είναι ένα αδύναμο προτεκτοράτο.

Έλληνες, να τελειώσουμε με αυτό το αίσχος της πολιτιστικής, γεωπολιτικής, οικονομικής, δομικής δουλείας στον Ευρωπαϊσμό και την Ευρώπη υπό το κράτος της εγχώριας ολιγαρχίας. **Απέναντί μας δεν είναι οι Ευρωπαίοι, ούτε οι Γερμανοί, αλλά οι εθελόδουλοι, θρασεείς, τετραποδικοί, τσαρλατάνοι Γραικύλοι των ηγετικών ομάδων του Κατεστημένου.**

Το ΟΧΙ του Ελληνισμού θα εξαφανίσει τους Γραικύλους που, οι μωροί της κουτοπονηριάς, πάνε να το διαστρέψουν σε εθελόδουλο ναι.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Θεώρησα ανάξιο διόρθωσης το σφάλμα να ταυτίζεται το Ευρωσύστημα με την Ευρωπαϊκή Ένωση, κι συνακόλουθα η έξοδος από το πρώτο ως διακοπή σχέσεων στην δεύτερη. Νόμισα ότι πρόκειται για ολίσθημα γλώσσας αν και ήταν αρκετά συχνό, και άρα ύποπτο. Τώρα όμως που επί τέλους τα πράγματα τίθενται όπως είναι από τις Δυνάμεις της Ευρώπης, το σφάλμα γίνεται ασύστολη προπαγάνδα στα πελιδνά χείλη πανικόβλητων πολιτικάντηδων και δημοσιογραφικών παπαγάλων, ακόμη και διαπεπλεγμένων επιχειρηματιών. Μιλάνε οι Γραικύλοι πίθηκοι για έξοδο από την Ευρώπη, όταν το θέμα είναι η πρακτική ωφελιμότητα υιοθέτησης εθνικού νομίσματος. Δεν το διορθώνουμε λοιπόν πια το υποβολιμαίο λάθος, το φτύνουμε.

8 Ιουλίου 2015